

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 80.

Z KRAKOWA DNIA 4 PAZDZIERNIKA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 26 Września.

Zeszley Niedzieli, dnia 24 b. m. Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Jego Cesarzewicwskiej Mości Wielkiego Xięcia Konstantego, raczył zaszczyścić obecnością swoją bal, dany w salach Ratusza Głównego przez JW. Rembielińskiego, Marszałka Seymowego.

Wczoray, dnia 25 b. m. w rocznicę Urodzin N. Wielkiej Xiężny Anny Fedorowney, były nader świetne i liczne pokocie u Dworu. Następnie był wielki obiad w Zamku u Najjaśniejszego Pana, na którym mieli szczęście i zaszczyt znajdować się Jenerałowie i Officerowie sztabowi obu narodów.

W przeszłym tygodniu odbywały się tu ciągle (jakśmy już donieśli) na polach pod Warszawą ćwiczenia i popisy wojska, zawsze w obecności Najjaśniejszego Cesarza i Króla. Dnia 23 b. m. pisywała się znowu cała jazda, a wczoray, dnia 25, wystąpiły obie gwardye piesze i batalion saperów, tudzież druga dywizya piechoty liniowej i część artylerji.

SEYM KROLESTWA POLSKIEGO.

Posiedzenie dnia 22 Września.

Po ukończeniu narad Kommissyy Seymowych łącznie z Radą Stanu, projektu przez nie poprawione przyszedł dzisiaj pod rozpoznanie obu Izb, w następującym porządku:

S e n a t.

Po zwykłym wezwaniu członków Senatu do porządku, i po odczycaniu protokołu posiedzeń z dnia 13 i 14 b. m. JW. Prezes Senatu dał głos JW. Radcy Stanu Koźmianowi, który w imieniu Rady Stanu, wniósł projekt do Statutu Organicznego o Senacie. Po przeczytaniu tegoż projektu, JW. Prezes udzielał głosu następnie JW. Senatorom, którzy nad wnoszonym projektem czynili swoje uwagi.

Naprzód JW W. Senatorowie Kasztelanowie Stan: Grabowski i Gliszczyński jako członkowie Kommissyy Seymowych, uwiadomili Izbę o zmianach, jakie łącznie z Radą Stanu w obecnym projekcie poczynili i tłumaczyli się z przyczyn, które przywiodły Kommissyją do umieszczenia w projekcie artykułu, ażeby Urzędnicy Administracyjni przez czas swego urzędo-

wania nie zasiadali w Senacie.

JW. Senator Kasztelan Kochanowski radził, aby forma projektu odmieniona była, który nie jako wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu, lecz jako Uchwała ma być uważany; dalej zwróciwszy uwagę Izby na redakcją niektórych artykułów, oznajmił, że artykuły 14, 33 iasniey wyłożonemi być powinny, i okazał niedogodność jaką uważał w przepisie Rozdziału VI. stanowiącym, aby Senatorowie losem wybierani byli do zasiadania z kolei w Sądzie Najwyższym.

JW. Senator Kasztelan Matachowski uczynił wzmiankę tyozącą się Rozdziału VII. artykułu 46 projektu, uznając artykuł ten przepisujący przysięgę Senatorowi za niepotrzebny, chyba uważając go za objaśnienie artykułu 146 Ustawy Konstytucyey.

JW. Radca Stanu Koźmian na uwagi JW. Kochanowskiego i Matachowskiego odpowiadał.

JW. Senator Kasztelan Linowski, zabrawszy głos wniósł: że sposób poprzednio używany do rozbierania projektu wniesionego nie jest dogodnym, że raczey projekt ten artykułami odczytywany i od członków Izby rozbierany być powinien, bo ten jest jedyny sposób dokładnego zgłębienia prawa.

Zdanie JW. Linowskiego poparł JW. Senator Kasztelan Fuchala, a JW. Prezes Senatu potwierdzając myśl przez JW. Linowskiego podaną, wezwał JW. Sekretarza Senatu do odczytywania pojedynczo od początku szczególnych artykułów projektu.

Wprzód iednak JW. Senator Kasztelan Głiszczyński zwrócił uwagę Izby co do tego przedmiotu na to, że lubo zdanie JW.

Senatora Kasztelana Linowskiego pochwala, i lubi się co do sposobu rozbierania obecnego projektu przychyła, atoli sposób ten za niedogodny i zbyt długi osądził, w razie gdyby inne daleko obszerniejsze projekta wprowadzane zostały.

Równie i JW. Radca Stanu Koźmian uczynił uwagę, że przepisy dotychczasowego Statutu Organicznego o Senacie stanowią, żeby projekt całkowicie, a nie artykułami przechodził.

Na żądanie atoli większej części Senatu projekt obecny artykułami odczytany został. JW. Senatorowie w ciągu czytania szczególne nad nim czynili uwagi i rzadzili poprawy. W rozbiórce jego przymawiali się z kolei JW. Prezes Senatu, JW. Woiwoda Wybicki, JW. Kasztelanowie Miączyński, Głiszczyński, Stanisław Grabowski, Męciński, Kochanowski, Grymała, Linowski, Nakwaski, Rulikowski, Wodziński, Franciszek Grabowski, Fuchala, Ostrowski, Tyszkiewicz. Rozbierano i zastanawiano się mianowicie nad artykułami projektu, stanowiącemi o losowaniu na kolejne zasiadanie Senatorów w Sądzie Najwyższym, tudzież nad poddawaniem obwinionych Urzędników Administracyjnych pod Sąd Senatu.

Na wszystkie powyższe uwagi Członków Senatu, JW. Rady Stanu Koźmian i Plater odpowiadali i tłumaczyli się z szczególnych przepisów w projekcie zawartych, odwołując się do przepisów Statutu Organicznego i Konstytucyi.

Skoło projekt całkowicie odczytany i roztrząśnietym został, JW. Radca Stanu Koźmian oznajmił, że Rada Stanu chcąc korzystać z zdań świątłych Senatorów świezo obawionych, pragnie projekt niebieszy przeczytać i poprawić. W celu tym

upraszał JW. Prezesa Senatu, aby wezwał Kommissyie Seymowe do Spraw Administracyjnych i Prawodawczych, do zebrania się dnia tegoż o godzinie 7mej wieczorem, w miejscu zwyczajnem, dla uczenia łącznie z Radą Stanu odmian niektórych w projekcie, iakie się z rozbiuro jego potrzebnymi być okazały. Prosił na koniec JW. Prezesa Senatu, aby posiedzenie Izby Senatorskiej do dnia 25 b. m. odroczył.

Przychylni się do powyższego życzenia Rady Stanu, JW. Prezes Senatu wezwał Kommissyie wyżej wymienione do zebrania się w celu iakowego zatrudnienia i Sessyją na dzień 25 b. m. na godzinę 10tą z rana odłożył.

Izba Poselska:

Stosownie do oznajmienia JW. Marszałka uczynionego Izbie Poselskiej na posiedzeniu dnia 16 b. m. wprowadzonym dziś został pod iey rozważę projekt do prawa Kodexu postępowania karnego. — Po odczytaniu listy przytomnych członków, wezwał JW. Marszałek członków trzech Kommissy Seymowych do zabrania miejsc dla nich na środku sali przeznaczonych, poczem zagaił posiedzenie głosem stosownym, w którym uwiadomiał Izbę o projekcie wnieść się mającym, zwrócił iey uwagę na potrzebę Kodexu Procedury karney, gdyż dotąd przy ustanowionym Kodexie karnym na Seymie ostatnim, dwie odmienne procedury Pruska i Austriacka używanemi były, z czego widoczna niedogodność wypływa.

Ze strony Rady Stanu, JW. Referendarz Stanu Zieliński zabrawszy głos przy wnoszeniu powyższego projektu, przytoczył iego potrzebę przy istniejącym już Kodexie karnym, zgodną z życzeniem Repre-

zentantów na ostatnim Seymie okazywanem. Przytoczył daley powody, dla których Rada Stanu z zaprowadzeniem projektu do Sądów Przysięgłych wstrzymać się jeszcze musiała:

W skutku powyższego głosu JW. Referendarza Stanu Zielińskiego, wezwał JW. Marszałek JW. Sekretarza Seymowego do odczytania projektu, co trwało do godziny wpół do 6tej z południa. Spóźniony czas nie dozwolił Izbie Poselskiej rozpoczęcia dyskusyi; dla czego JW. Marszałek odłożył Sessyją do dnia następującego na godzinę 10tą z rana.

Posiedzenie dnia 23 Września:

Izba Poselska:

Po zgromadzeniu się Reprezentantów Narodu, JW. Marszałek dał głos JW. Radcy Stanu Potockiemu, który dla rozwinięcia zdań Rządu co do projektu wczorayszego umieszczonego przeszedł podział iakiego się Rada Stanu w układzie niniejszego projektu trzymała, oraz przytoczył zasady dla których różne rozporządzenia prawa, a mianowicie ustanowienie Prokuratorów wprowadzone zostało. Z resztą w końcu głosu swego przytoczył, że Najjaśniejszy Pań przychylić się raczył do tego, aby projekt na obecnym Seymie wniesiony, gdyby się niedoskonałym okazał, na przyszłym poprawionym został.

Gdy JW. Radca Stanu skończył, JW. Marszałek wezwał Sekretarza Seymowego do odczytania listy członków przytomnych, a następnie przystępując do rozbiuro projektu, udzielał naprzd głosy członkom Kommissyji:

JW. Kozłowski Deputowany z Miasta Płocka, Członek Kommissyji do Praw Cywilnych i Kryminalnych w zabranyim głosie oznajmił, że krótkość czasu nie

dozwoliła mu dokładnie zgłępić projektu, że Kommissyia Seymowa do rozbiegania go przeznaczona, częściami tylko nad nim zastanowić się mogła, że w Kodexie tym Sądy przysięgłych zaniechanemi zostały, i że nakoniec Kodex ten póty przyjętym być nie może, póki się nie przekona Izba, czyli Instytucyia Sądów przysięgłych jest użyteczna lub nie.

JW. Szolowski Posel Łęczycki, Członek Kommissyji do Praw Cywilnych i Kryminalnych, zastanawiał się nad różnemi częściami prawa i jego niedogodności okazywał,

JW. Doliński Posel Kraśnicki, Członek Kommissyji do Praw cywilnych i kryminalnych, ganił instytucyją Prokuratorów, dowodząc, że jest niekonstytucyina i na próżno powiększa wydatki krajowe już i tak wielkie.

JW. Raczyński Posel Lubelski, Członek Kommissyji do Praw cywilnych i kryminalnych, wyraził, że Projekt obecny nie znajduje odpowiadającym potrzebom kraju, i oznajmił, że Instytucyia Prokuratorów nie zda się być potrzebna.

JW. Krysiński Deputowany z Cyркуtu V. M. S. Warszawy, Członek Kommissyji Administracyney, czynił uwagi nad ogółem i szczegółami Projektu. W ogóle załatwił się na krótkość czasu zostawioną Izbie do nauczenia się i rozebrania Kodexu. Ganił opuszczenie zaprowadzenia Instytucyji Juri, którą wszystkie oświeczone narody przyjęły; z resztą, okazał w Projekcie brak jawności postępowania, oznajmił, że podług jego zdania osobne sądy powinny być do sążenia zbrodni, występków i przewi-

nień Policyjnych. Co do szczegółów czynił szczególne spostrzeżenia nad różnemi artykułami.

JW. Stubiński Posel Brzeski, Członek Kommissyji Skarbowey, również jak poprzednie przed nim mówiący Reprezentanci, użalał się na krótkość czasu do rozważenia Projektu zostawioną; radził zaprowadzenie Instytucyji Juri, ganił zaprowadzenie Prokuratorów, przez których niepodległość Sędziego podkopaną została.

JW. Dębowski Posel Kazimierski, Członek Kommissyji Administracyney, także niedokładność okazał Projektu, z powodu niezaprowadzenia Sądu przysięgłych; rozbił następnie szczególne artykuły Prawa, które w wielu miejscach za przeciwnie Konstytucyji i Kodexowi karnemu uznał.

JW. Jezierski Posel Garwoliński, Członek Kommissyji Skarbowey, czynił uwagi swoje nad artykułami Projektu 21, 26, 37, 41, 61, 109, 230, 301, 402, 416. (artykuł ten za przeciwny Konstytucyji okazał) 423, 455, 456. Życzył, żeby Sądy przysięgłych zaprowadzone być mogły, i radził, aby Projekt obecny aż do przyszłego Seymu mógł być odłożony, a to w celu lepszego rozważenia.

JW. Bonawentura Niemojewski, Posel Wieluński, Członek Kommissyji Skarbowey, domagał się zaprowadzenia Sądów przysięgłych, jawności postępowania i w końcu szczególne artykuły rozbił. W ciągu mowy swojej odpowiadał na dwa zarzuty czynione Sądowi przysięgłym, jako to: imo. Ze w czasach fakcyi Sądy przysięgłych mogłyby wiele występków puścić bezkar-

nie. Zdo. że do Sądów przysięgłych nie jesteśmy jeszcze dojrzały. Żądając jawności postępowania okazał, że jawność postępowania ani nikogo popsuć, ani nikomu zaszkodzić nie może. Był za odrzuceniem projektu.

Po członkach Komisji przymawiali się inni Reprezentanci Narodu w porządku zapisu u łaski Marszałkowskiej złożonego.

JW. Stawowski, Posel Wartski, oświadczył, że krótkość czasu pozwoliła mu nad niektórymi tylko artykułami poczynić postrzeżenia; okazał, że artykuł projektu 31 jest przeciwny Konstytucji, iako oddający Sądowi Grodzkiemu moc zatrzymywania i badania obwinionego. Czynił daley uwagi nad artykułami 69, 87 i 88. Artykuł 152 projektu okazał przeciwnym artykulowi 22 Konstytucji; rozbiarał nareszcie artykuły dalsze projektu 270, 305, 362, 404, i żądał odłożenia rozbiarania i przyjęcia projektu do przyszłego Sejmu.

JW. Łabęcki, Deputowany Cyrkułu IV Miasta Stoł: Warszawy, odwołując się do zdań pierwej słyszanych, oświadczył się zgodnie z niemi przeciw projektowi. Stał atoli w obronie instytucji Prokuratorów; twierdząc, że instytucja ta utrzymuje w Sądach porządek, który jest duszą każdego postępowania. Był także za zaprowadzeniem Sądów przysięgłych, a w końcu rozbiarał artykuły projektu 233 mówiący o świadkach, 290 i 396.

JW. Ślarczyński, Deputowany z Okręgu Stanisławowskiego, czynił uwagi niektóre nad Działem V. projektu, uważając go, za obciążającego bardziey przepisy dotyczące się odzyskania straconey rzeczy iak iey wynagrodzenia. Zastanawiał się nad artykułami 85, 395, 437, czynił postrzeżenia nad Sądami Grodzkimi, żądając, aby

nakazy tych Sądów nie od Prezesa, ale od całego Sądu w komplecie wychodziły. Zresztą odwołał się do uwag poprzednika.

JW. X. Jakubowski, Deputowany z Obwodu Łęczyckiego, uważał projekt iako przeciwny Konstytucji w artykule 422. Uczynił uwagę, że niemasz w nim zachowanego względu na stan duchowny, który ma swoje prawa i im. podlega z obowiązku; okazał nareszcie, że artykuł 235 projektu sprzeciwia się przepisom prawa Kanonicznego, i że zatem wykonanie lub zaniebdanie iego przez duchowne osoby, obrażę jednego z dwóch praw pociągnąć musi.

JW. Kołdowski, Deputowany z Okręgu Radomskiego, odwołał się do zdań wyżej słyszanych, a widząc wszystkie zdania przeciwe projektowi żądał ażeby dla ocalenia drogiego czasu Izba Poselska albo jednomyślnie odrzuciła projekt, lub przystąpiła do kreskowania.

JW. Krasieński, Posel Przasnyski, uważając projekt za antykonstytucyjny i wprowadzający instytucję szkodliwą Prokuratorów, oświadczył się przeciw niemu, i odwołał się do zdania JW. Kołdowskiego.

JW. Kapica, Deputowany Łomżyński oznajmił, że projekt obecny sprzeciwia się w wielu miejscach artykułom Konstytucji 18, 19, 20, 21, i dowodził, że dla zadość uczynienia artykułowi 18 Konstytucji, potrzebne jest zaprowadzenie Sądów przysięgłych.

JW. Komorowski, Posel Kielecki, twierdząc, że każdy projekt przedewszystkiem powinien być pisany w duchu konstytucyjnym, na czem obecnemu projektowi zbywa; rozbiarał daley szczegółnie artykuły prawa, oświadczył się za zaprowa-

dzieniem Sądów przysięgłych, okazał, że artykuł projektu 396 zagraża ośłości osobistej obywateli, i radził odłożenie projektu do przyszłego Seymu.

JW. Czajewski, Deputowany Kalwaryjski, radził, żeby projekt obecny nim będzie rozstrząsany, rozdany był wszystkim Sądom i Prawnikom, aby ci nad nim wprzód poczynili uwagi.

JW. Bronikowski, Posel Koniński, oznajmił, że poczynił był nad projektem niektóre uwagi na prędko, lecz te już przez poprzedników jego wymienione zostały, i oświadcza się z nimi przeciwko projektowi.

JW. Wolicki, Posel Kowalski, uważał w ogóle projekt za nadto łagodny dla zbrodniarzy. W ogóle nie chciał przychodzić szczególnych artykułów dla oszczędzenia czasu.

JW. Linda, Deputowany Cirkutu III. M. S. Warszawy, oświadczył, że krótkość czasu nie dozwoliła Kommissyjom aniżem dokładnego zastanowienia się i rozbrania projektu: i lubo widział, że wszystkie zdania są przeciwko projektowi, radził jednak, aby nie spieszyć się do kreskowania, w celu usłyszenia jeszcze wielu światłych głosów wyświecalących uchybienia projektu.

JW. Markowski, Posel Łukowski, oświadczył zdanie swoje, aby prosił Najjaśniejszego Pana, by projekta dłuższe i większej potrzebujące rozważki i czasu, wcześniej Reprezentantom udzielane były.

JW. Hangiel, Deputowany Cirkutu I. M. S. Warszawy, odwołał się do zdań przed nim słyszanych.

JW. X. Wierzbowski, Deputowany z Okręgu Płockiego, chwalił w przedstawieniu niniejszego projektu chęć dobrą Ra-

dy Stanu zniesienia dwóch różnych a wzajemnie obowiązujących procedur, lecz ganit pośpiechu w napisaniu tego projektu. Czynił uwagę nad artykułem 175, w którym radził dodać excepcyją fori dla duchownych, tak jak jest dla wojskowych. Z resztą wnioskował, aby Kommissye Seymowe do Praw Cywilnych i Kryminalnych w ciągu Seymu czyniły uwagi nad tym projektem, obawili się, i żeby projekt ten poprawny, obejmujący w sobie zaprowadzenie Sądów przysięgłych, na Seymie przyszłym wniesiony został.

Po tylu słyszanych zdaniach zabrał głos JW. Marszałek, w którym wyraził, że lubo widzi, iż projekt obecny utrzymać się nie może, gdy jednak na dzień Poniedziałkowy żadne inne zatrudnienie dla Izby Poselskiej przeznaczone nie jest, i gdy nowe czynione postrzeżenia podać mogą Radzie Stanu wiele dobrych myśli do poprawy obecnego projektu, dla tego dalsze nad nim dyskusyie do Poniedziałku odkłada.

RAPPORT RADY STANU o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany na drugim posiedzeniu Izby połączonych dnia 14go Września r. b.

NAJJAŚNIEJSZY PANIE!

W chwili blisko nadchodzącego Seymu spada na Radę Stanu obowiązek złożyć u Tronu Waszej Cesarsko-Królewskiej Mości ogólny obraz położenia kraju, postępu Administracyi i uzyskanych w dwuletnim przeciągu czasu skutków. Przychodzi oraz zdać nakazaną przez Waszą Cesarsko-Królewską Mość sprawę o petycyjach Izby Poselskiej przy zamknięciu ostatniego Seymu zanesionych, z których jedne Wasza Cesarsko-Królewska Mość najtęskawiej wysłuchać i uiszczyć raczyteś, drugich dopełnienie Radzie Swojej Stanu poleciłaś, a w przy-

padku gdyby dopełnionemi być nie mogły, powody lub przeszkody wystawionemi mieć sobie chciałeś: z obrazem tym obeymującym ciąg dalszy czynności na przeszłym Sejmie Narodowi udzielonych, łączyć się musi odpowiedź na uwagi i obudowań z powodu takowych udzielonych wynurzone. Nie unika iey Rada Stanu, owszem wyrazi z tą otwartością jaką przystoi Rządowi, którego jest obowiązkiem, nie przagnąć, tylko dobra i pomyślności kraju, oraz szukać wszędzie i zawsze światła, chociażby promienie tego oświecać miały, mimowolne a od niedoskonałości ludzkiej nieoddzielne pomyłki; każde więc wyraźne dostrzeżenie, każde szczegółowe żądanie, każda nieuprzedzona uwaga otrzyma w niniejszym Raporcie przy każdej materii której się dotyczy odpowiedź i tłumaczenie. Okazuje się, że nie zbywało na chęciach wyprowadzenia z nich tego pożytku do jakiego dążyły, i rzekli nie wszystkie uiszczonemi być mogły, wszystkie z dokładnością zważane i rozbierane zostały, i legła oceniając ducha tych przełożeń nie chciałeś Wasza Cesarsko-Królewska Mość aby ogółowe, i żadnem wyraźnem życzeniem ani szczegółnem rozkazaniem nieoznaczone lub wprost z powyższych udzielonych nie wypływające zarzuty, stawały się dla Rady Stanu do odpowiedzi powodem; przez co dając dowód troskliwości swojej, aby źródło uczuciów i chęci narodowych w czystości swojej zmacnionem nie zostało, namniey niezmienną wolę objawić raczyłeś, aby ochrończe formy Konstytucyi to dążeń Twójch mądrości i wspaniałomyślności, w właściwym sobie przeznaczeniu i obrębie ani kępowane ani rozwalniane nie były. Skoro więc do tych zbawiennych przestróg rządzay powyżey wspomnianych uwag stał się pobudką, godzi się przeto spodziewać, że i by za przewodnictwem dobra publicznego, które ie tak przykładnie ożywia, zdołają w w wynurzeniach swoich w szczęśliwy ustrafić środek.

Nie więcę zależy narodowi jak Rządowi na ścisłym trzymaniu się toru, jakim Konstytucya przepisuie, ostrzegając się więc nawzajem mużą, aby zbaczając nie zapuszczali się w nieograniczoną przestrzeń, w której najszybciej zawialary uchy-

bić celu mogą.

Zna Rząd Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości, iż tylko sprawiedliwość, sumienne zachowanie Konstytucyi, i święte trzymanie się prawideł stałych i niezmiennych z strony Rządzących zaszczerpie może ducha publicznego w narodzie, lecz i to zna, że tylko ufność tegoż narodu i przekonanie, iż Rząd nic chceć, nic przedsięwziąć nie może, coby się nie zgadzało z obecną lub przyszłą pomyślnością mieszkańców, rozkrzewić go i ustalić zdoła.

Rząd konstytucyjny nie może sobie nigdy życzyć obojętności Rządzonych na kroki swoje, traciłby przez to najsłabszy organ opinii i życzeń powszechnych; lecz i tego tać nie powinien, iż widziałby ze smutkiem oddalającą się Epotę pomyślności powszechnej, gdyby odkryto za iedyny sposób podążania się narodowi przyganiać działaniom Rządu, nie czekając dojrzałości zamierzonych owoców.

Wydział Wyznan Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Duchowieństwo Katolickie.

Skutkiem ukończonych pomyślnie przez Ministra Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości z Stolicą Apostolską układów, położoną została główna do Organizacyi Duchowieństwa Katolickiego zasada. Ustanowione nowe Arcybiskupstwo Warszawskie, zajęło w ieden punkt rozrzucone po kraju liczne gałęzie hierarchii kościelnej, połączyło w iedno ogniwo zakres obowiązków powołania duchownych, i ustanowiło ściślejsze i właściwsze jak było dotąd dozorowanie i karność onego. — Ustulaczony podział kraju na Dycezyje po Województwach, a tych na Dekanaty mieszcząc w każdym najwięcey po 18 kościołów, ułatwił działania i stosunki władz duchownych ze świeckimi, a tem samem dla spraw religijnych po Województwach i Obwodach prędsze zapewnił postępowanie. — Władza Biskupów co do karności kościelnej ograniczona, obowiązkiem stawiania przed Sąd właściwy wykraczających duchownych, rozszerzona została przez najwyższe postanowienie Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości pozwalające Biskupom,

podległych sobie kapłanów, w razie potrzeby rychłego częstokroć powściągnięcia nadużyć, bezpośrednio od obowiązków zawieszając, przez co i powaga ich urzędu, i ścisły porządek utwierdzonymi zostały. — Z urzędów tych, które są pierwszym i dokonanym już zakładem postępującej coraz w szczegółach organizacji Duchowieństwa, przekonania się iżby Sejmowe, iż życzenia ich w tej mierze nie uszły troskliwości Rządu.

Otrzymałe od Ojca S. przychilenie się do zniesienia niektórych Kollegiat, Klasztorów i Opactw, przygotuje fundusze do opatrzenia Kapituł Katedralnych i Seminariów. — Ile zaś z tego funduszu a zasiłek ubogich Plebanii zebrać będzie można, i tak wielkiego zasilenia też Plebanie w ogóle potrzebować będą, ukończenie spisu funduszy duchownych i załatwienie układów o dziesięciny dokładnie wykaże.

Co do spisu Majitku.

Ten w większej części Woiewództw już ukończony, i Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych spodziewa się w krotce zebrać wyiaśniony stan ogólnych funduszy.

Układy o Dziesięciny.

Dzieło to którego końca z upragnieniem oczekuje naród, a względem którego przyspieszenia Wasza Cesarsko-Królewska Mość zgodnie z życzeniem Izb nayożyczsiej wola swą obawiła racyleś, będąc licznymi otoczony trudnościami nie mogło jeszcze osiągnąć zamierzonego celu; 1500 układów dotąd zatwierdzonych, a więcej tak drugie tyle przygotowanych, nie stanowią wszakże takiego rezultatu, jakiegoby się spodziewać należało. Rada Stanu, przejęta ważnością tego przedmiotu, miała sobie za powinność przełożyć Waszej Cesarsko-Królewskiej Mości w osobnym Raporcie, iż spada na Rząd obowiązek zgłębienia powodów tamujących postęp tej operacyi, i utrudniających skutek tych wspólnych dla duchowieństwa i dla rolników korzyści, jakie z ducha dobroczynnych Waszych Cesarско-Królewskiej Mości zamiarów dla nich wypłynąć miały. — To zdanie Rady zatwierdzając racyleś Najjaśniejszy Pańie zalecił, aby zdana była szczegółowa prawa o przedsięwziętych, w tej mierze

środkach i skutkach z nich wynikłych. — Namieśnik Królewski wyznaczył Deputacyją, która zajęła się dokładnem przedmiotem tego w każdym szczególe roztrząśnieniem. Deputacyja ta ukończywszy swą pracę, uznała potrzebę zmiany niektórych prawideł przez Kommissyją Oświecenia przyjętych i załatwienia wątpliwości, do których tłumaczenie postanowienia z dnia 13 Marca 1817 roku stało się powodem. — Jest więc już wygotowany projekt w celu nadania układom pewniejszego toru i pośpiechu i do Najwyższej decyzji Waszej Cesarsko-Królewskiej Mości podany zostanie.

Reforma klasztorów i zwrócenie zakonników do celu powszechney użyteczności, na które Senat szczególną zwrócił uwagę, nie prędzej będą mogły nastąpić, aż redukcya pewney liczby tychże klasztorów i uregulowanie funduszy po ich zniesieniu, dostatecznie uskutecznione nie zostaną.

Co do urządzenia funduszy po Instytutach supprymowanych, w wykonaniu tego dzieła, będącego w związku z organizacyją Duchowieństwa i w roku przeszłym rozpoczętego, łączą się czynności duchowne i Administracyjne; w tym celu ustanowioną została Deputacyja z członków Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Arcybiskupa Warszawskiego jako delegowanego od Stolicy Apostolskiej, która zatrudniła się zajęciem w Administracyją wszelkich funduszy zgromadzeń i beneficjów supprymowanych dla użycia ich na cel wola Waszej Cesarsko-Królewskiej Mości wskazany, a szczególniej na wsparcie ubogich Plebanii.

Podług dotychczasowego wyciągu in-trat dzierżawnych, okazał się dochód ze wszystkich zniesionych klasztorów i opactw, rachując w to kompeteacyje przez Rząd opłacane, ogółem złp. 950,000. — Liczna osób w rzeczonych klasztorach wynosi:

Zakonników	—	285.
Zakoanic	—	186.
razem	—	471.

Na utrzymanie tych osób wyznaczono zostały stosowne pensye z tegoż funduszu.

(Dalszy ciąg potem.)

DODATEK DO N^{ro} 80. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 4 PAZDZIERNIKA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Paryża d. 15 Września.

D. 12 b. m. Marszałek Kellerman, X^{te} Valmy, zakończył na łonie swej rodziny długie i chwalebne swoje życie w 86 roku. Serce jego zawieczione zostanie stosownie do jego woli do Valmy, którego nosił tytuł Xiążęcy i na tem miejscu pochowane, w którym d. 20 Września 1792 zwycięztwo odniósł. Tam położony bydz ma prosty pomnik z napisem: "Tu zakończyli chwalebne życie waleczni ludzie, którzy Francją d. 20 Września 1792 uratowali. Zolnierz, który miał zaszczyt dowodzić niemi w tym pamiętnym dniu, Marszałek Kellerman, X^{te} Valmy, rozporządził po 28 latach ostaną swoją wolą, aby serce jego pomiędzy niemi spoczywało."

Wczoray w wieczor umarł tu na wodną puchling Marszałek Lefebvre, X^{te} Gdański, w 65 roku życia. W przeciągu dwóch dni utraciło zatem woysko Francuzkie dwóch sławnych Wodzów.

Wczoray w wieczor tak dalece rzucono na sztyldwacha kamieniami, iż musiał wystrzelić, i przybiegła straż pochwyciła 4 podeyrzanych ludzi.

Od kilku dni pokazule się tu wiele karykatur na uważaców zaćmiebia.

Ułaskawiony Jenerał Clausel przybył do Tuluzy.

Podług dziennika Paryzkiego zakładają Austriacy pod murami Turynu oboz z 80,000 ludzi.

Od granic Włoskich d. 6 Września.

(Z Gazety Hamburgskiej.)

W Królestwie Sardyńskiem biega następujący adres do N. Króla Sardyńskiego: "Najjaśniejszy Panie! Wszystkie Europejskie narody mają już konstytucyjne Rządy lub onych oczekują. Monarchowie wzbraniający się przychylić do życzeń swoich ludów, nie postępowaliby rozumnie. Po odrodzeniu się Hiszpanii oczekiwali Piemontczykowie z synowską pewnością postanowień W. K. Moi; pokładali ufność swoją w mądrości, która zawsze radzie Królewskiej przewodniczy. Lecz zagnajają nas okoliczności; zmiany w Królestwie Neapolitańskiem są zanadto nas bliskie; Neapolitanie są tak jak my Włochami; rewolucya ich jest rewolucyą całej rodziny Włoskiej. Monarchowie Wło-

szy nie mogą już być wątpliwemi względem postanowień swoich, a najmniey W. K. Mość. Genua jest w poruszeniu i domaga się praw swoich, które iey nadane, ale wkrótce wydarte zostały. Sabaudya, Hrabstwo Nicei zanadto bliskie są Francyi, ażeby wiatr wolności do nich nie zawiewał. Konstytucya może mocnym węzłem połączyć rozmaite W. K. Moi ludy; lecz bez niey korona W. K. Moi nie może być utwierdzoną. W. K. M. znasz naszą przychylność do Jego Dynastyi, do Jego Królewskiej Osoby; wiesz, iż mało skłonniemi jesteśmy do nowości, i sądzimy się być spokojni pod Jego opieką, ale ustawy znajdując się teraz w największym nieładzie: zmieniane są i nakładane codziennie według woli kilku osób. W. K. M. jesteś oszukany; długość sądownictwa zasmuca nas, a przestępowanie sprawiedliwości oburza. Mnogość urzędników policyjnych zaledwo znieść możemy; ~~lecz~~ nas massa podatków, a myśl, że jeszcze pomnożonemi być mogą, jest nie do zniesienia. Piemontczycy proszą swojego Króla, aby raczył zważyć, iż czasem należy stosować się do okoliczności i życzeń ludu. Jeżeliby choć jeden znalazł się Piemontczyk, któryby W. K. Moi radził łączyć się z Austryją i w trudnych teraźniejszych okolicznościach, w jakich się Włochy znajdują, użyć iey pomocy, tedy stanie się winnym zbrodni względem Włoch. Nie jesteśmy zdolni żądać od W. K. Moi konstytucyi, któraby Królewską poniżała powagę, bo ta jest dla szczęścia i spokoyności ludów zarówno potrzebną; lecz Piemontczycy nieuwierają, aby bez parlamentu posiadali konstytucyą, lub parlament, w

którym nie zastadliby naturalni zachowawcy dobra ogólnego, wierni od gminów deputowani; nie wierzą, aby posiadali konstytucyą bez ustawy zapewnianiem dla Religji i obywatelskiej społeczności. Wolność osobista i odpowiedzialność Ministrów muszą być zapewnionemi. Ministrowie wiedzieć powinni, że parlament ich sprawy roztrząsać będzie. Każdy obywatel mieć musi równie prawo do wszystkich cywilnych i wojskowych urzędów i do obiorów. Nie ukrywamy przed W. K. Moją, iż pozorna konstytucya nie zaspokoi życzeń poddanych W. K. Moi; nieprzystoi ona ani teraźniejszemu stanowi ludzkiej społeczności, ani oświeceniu Włochów, ani honorowi Piemontczyków; niemiloby im było gdyby traktowanymi byli jako ludzie niewartający wolności, której inne Europejskie ludy używają. Znajdnią się w oyczyźnie ludzie, kochający ją i znający iey potrzeby; posłuchaj W. K. M. rzetelnego ich głosu, ogłoś Piemontską konstytucyą, przepisz i oznacz czas do zebrania się kolegów i parlamentu. Zbliżą się na owczas dni uszczęśliwiające oycowskie Serce W. K. M. tylko go racz posłuchać. Jesteśmy, Najłaskawszy Panie, dziećmi W. K. Moi, wszystkich nas zobaczysz otaczających tron Prawodawczy i jednostaynie zbrać naszem Genuńczykami, Sabaudczykami i Nicejanami wykrzyknimy: "Miłość i obrona Dynastyi Sabaudzkiej! przyłącz z wszystkimi Włochami i konstytucyą!", Oto są nierozdzielne życzenia i nierozdzielna potrzeba narodu Piemontskiego. Są one w każdego sercu głęboko wyrte; każdy chciałby je głośno wynurzyć, żaden nie

zachwiele się w swoich obowiązkach i nie go do tego nakłonić nie potrafi. W istocie czegoż mamy się obawiać... [ażeby Austria kochaney naszey oyczyzny nie osadziła? wszakże Austria wie dobrze, iż Włochy nie są już więcey wdziecniświe, &c.

Z Baijony d. 8 Września.

Kompania portowa w Oporto pożytyć miała nowemu Rządowi na opędzenie pierwszych potrzeb 2 mill. Koronczyków.

Konstytucyyna osada w Elvas powstać miała deputowanych do Hiszpańskiego Dowodcy w Badaioz, dla podania mu ręki braterskiey. — Z Lizbony nieodebrano w Oporto żadnych listów. Część konstytucjonistów ma być za oddziałem Portugalii od Brazylii. Słychać, iż mieszkańcy Lizbony nie mile patrzą, iż junta w Oporto przybrała najwyższą w kraju władzę. Część woyska, które nie przystało jeszcze do Oportanów, zebrać miał w sąsiednich okolicach Hr. Amaranthe, brat Prezesa junty Oportu, i ciągnie z nim przeciw powstańcom, tak, iż dway bracia wystąpią przeciw sobie po nieprzyjacielsku. Woysko konstytucyjne rozszło się dnia 3 b. m. przeciw Stolicy. — W Manifestie do narodu Portugalckiego wyraziła junta Oportu, wspominając dawniejsze czasy, między innemi: "Na owczes floty nasze przebiegały wszystkie morza, a zprowadzając z obu światów towary, ściągaly wszystkich narodów okręty na uścicia Tagu i Douro; na owczas nie znaliśmy niedostatku i trosków; nie zbywało nam także na chwale z nauk: bo iak Albuquerque i Castro stali na polach wojenney sławy, tak de Miranda, Ferreira, Barros, Couto, Ozo-

rio, Nunez i Maź, który wszystkich przeszedł Camoens stali na polach Mimerwy, &c. „

Marszałek Pamplona udał się z Lizbony z woyskiem przeciw Oporto; ale jeszcze w Aviero, skoro żołnierze przeczytali rozrzucone wszędzie odezwy powstańców w Oporto, kupami odbiegali Marszałka.

Od brzegów Menu d. 19 Września.

Rozchodzi się pogłoska o nocie, którą Rossyjski Poseł w Frankforcie, Baron Anstelt, podał [Austriackiemu przydującemu w Seymie związku Niemieckiego Posłowi, i zapewniają, że Cesarz Alexander obiawił w niej myśli swoje tak względem zasłużonych w Hiszpanii i Neapolu rewolucy, iako też względem postępowania, iakie zdaniem iego, Europejskie gabinety zachować w tej mierze powinny. Nie przystoi pojedynczemu Rządowi mieszać się do spraw wewnętrznych obcego kraju, chodźby ten nawet do związku Europejskiego należał. Rzecz ta należy jedynie do rozstrzygnięcia powszechnego Europejskiego Kongressu, na którym znaydować się powinien osobiście lub przez pełnomocnika Monarcha, który na zmianę konstytucyi zezwolił.

Fisma publiczne głoszą, iż Bawaria zwołała wszystkich urlopników wojskowych; lecz gazety tego kraju nie o tem nie wzmiankuje.

Podczas rozdawania nagród szkolney młodzieży w Bambergu miał Radca rządowy Graser mowę, w której wyraził: "Król Maxymilian uchwycił ducha czasu nim jeszcze odezwał się w iego ludzie, kierował nim, zatrudnił go i zaspokoił.

Lecz byłaż to rzecz tak wielkiej wagi? Szukamy odpowiedzi w najnowszych zdarzeniach czasu. Rzućmy okiem na kraj, w którym, iak ieden z Poetów mówi, rodzą się cytryny, pomarańcze i mirty, a widzimy go wystawionym bydź na wszystkie okropności buntu, rzezi, spustoszenia, i t. d.,,

Dnia 2 i 3 Października 1820.

Cena zboż kółnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	15 — 14	— 13	— 12	—
— Żyta	11 — 10	15 10	— 9	—
— Jęczmienia	6 15 6	— 5	15 5	—
— Owsa	5 — 4	15 4	—	—
— Jagiel	21 — 20	— 19	— 18	—
— Grochu	7 15 7	— 6	15 6	—
— Rzepaku	16 — 15	— 14	— 13	—

W Gdańsku dnia 22 Września.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Przenicy	od Złp. 540	do 860.
Żyta	— —	380 — 420.
Jęczmienia	— —	260 — 300.
Owsa	— —	280 — 300.
Grochu	— —	500 — 520.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 2 Października.

Czer. Zł. Holl: moneta Courant Złp. 19 gr. 16

— detto Cesarski	— . 19 — 12
Fryd. Pruskie	— . 34 — —
Luidor	— . 37 — —
zoto frankowy	— . 32 — 15
Szeiny Wiedeńskie za 100	— . 232 — —
Złoty ryński Szeinami	— . 1 — 21

Książka nowa:

Wzory przemienneego w gruntach żytnych rolnictwa, ugory znoszące dla właścicieli i dzierżawców wiecystych, z których przychodu w dobrach przybywa z wyrachowaniem pożytków, iakichby się w Okręgu Krakowa i całej Polsce z przyswoienia Wzorów w ludności, ziarnie, i bydle z czasem, spodziewać można, przez Fran. Borgiasza Piekarskiego w Krakowie 1820 r. Drukarni Akademickiej z Tabelami 8. Stronic 61. Cena złp. 2 gr. 15. Dostanie u JPP. Maia i Grabowskiego.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest: dnia 5 Października, 1820 r. Towarzystwo Akatorów Narodowych ze Lwowa przybyłe, będzie miało zaszczyt dré przedstawienie Trajedyi w 5 aktach oryginalnie wierszem przez P. Krópińskiego napisaney, pod nazwiskiem: LUDGARD.

W Niedzielę zaś, to jest: 8 Października, przedstawioną będzie Opera w 3 aktach, z Muzyką P. Kauer, pod nazwiskiem: SYRENA z DNIESTRU. (Część druga.)

DONIESIENIA

Dnia 5 m. i r. b. o godzinie 3 po południu, w Kamienicy przy ulicy Grodzkiej, pod L. 224 w Gminie II. Okręgu I. W. M. Krakowa stojącej, odbędzie się Licytacyia wypuszczenia w naieim roczny pierwszego piętra, w teyż Kamienicy będącego, z Piwnicą do niego należącą, na którą chęć mających wynajęcia podpisany wzywa z dokładem, aby w Vadum 36 Złp. zaopatrzeni stawili się.

W Krakowie dnia 2 Października 1820 roku.

Skorczyński, Kom: Sad:

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu. — Stosownie do przepisu Artykułu 118 Kodexu Cywilnego, podaje ninieyszem do wiadomości powszechney, iż Trybunał I. Instancyi Kraiu tuteyszego, Wyrokiem swoim z dnia 10 Kwietnia r. b. na Powództwo Tekli z Tobisów Mollowey, Włościanki, Wsi Raczna w Okręgu W. M. Krakowa leżący wydanym, nakazał śledzenie męża iey Józefa Motla od lat czterech nieprzytomnego, i żadney wiadomości o sobie siedającego, poleciwszy dalsze dochodzenie. nieprzytomności, Sądowi Pokoia Obwodu Miasta Krakowa Oddziału IIgo.

W Krakowie dnia 6 Maia 1820 roku.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr. Sąd. Appel.

Basztarda podróżna iest do sprzedania pod Nr. 614 w ulicy Rożaney.